

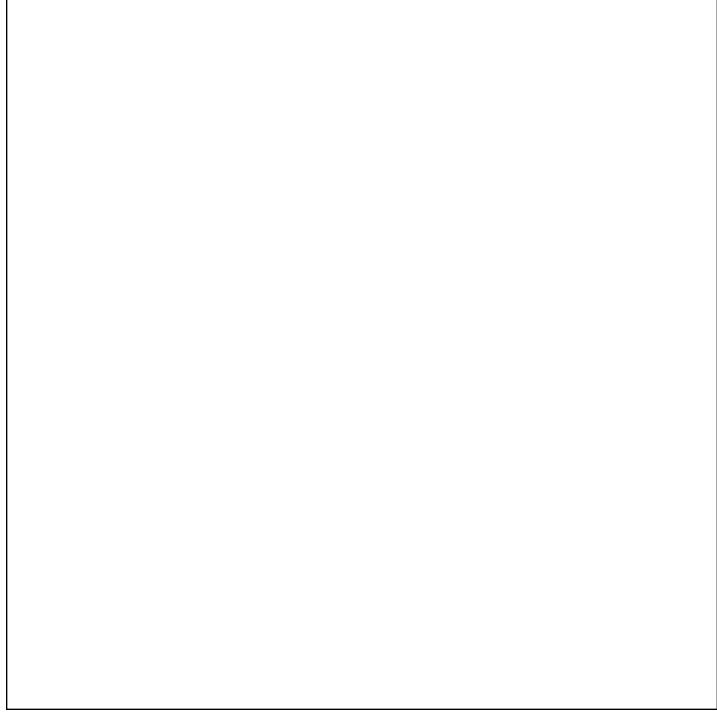

(uten bilder)

Basilio Gimio, David Ker
Carol Liddiment
Demoze Degefa
oromo / bokmål || nivå 2

Roobiin maliif rifeensa dhaabee
Hvortfor flodhester ikke har har

Barnebøker for Norge

barnebokker.no

Roobiin maliif rifeensa dhaabee / Hvortfor
flodhester ikke har har

Skrevet av: Basilio Gimio, David Ker

Illustret av: Carol Liddiment

Oversatt av: Demoze Degefa (om), Espen

Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Gaftokko, hiletin laga cinaa deemite.

...

En dag gikk Kanin langs elvebredden.

Roobins achuma ture, margaa mararisa
bareda nyaachu dhagee.

...

Flodhest var der også. Hun gikk en tur og
spiste litt fint grønt gress.

Roobiin akka heleetiin achi jirtu hinbekinee tasa mila ishee irra ejetee. Heleetin boyyu claqabdee, “Ati Roobii akka miila kiyyarra dhaabate hinagartu?”

...

Flodhest så seg ikke for, så hun var uheldig og tråkket på foten til Kanin. Kanin skrek og begynte å rope til Flodhest: “Hei, Flodhest! Ser du ikke at du trækker på foten min?”

Rifeense Roobii waangubateef hileetin bayee gammadde. Hammaa hardhaatu Roobiin sodaa ibbidatiff jedhe bishaan irraa hinfagaatu.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brant. Og den dag i dag, av frykt for ilden, går ikke flodhesten langt fra vannet.

Roobiiin dhifaatam hileeti gafatee, "Ani bayeen gadda. Sin'agarre ture. Adaara nafdhisi!!"
Hileettin kana otto hindhagahin Roobiiiti akkan jette eyyite." Beekka akkan gotee! Gaftookko gatii isaa nikafalta!"

...

Flodhest ba om unnskyldning til kanin: "Jeg er lei meg, vennen min, jeg så deg ikke. Vær så snill å tilgi meg!" Men kanin ville ikke høre, og han ropte til Flodhest: "Du gjorde det med vilje! En dag kommer du til å få se! Dette kommer til å straffe seg!"

Roobiiin bowuu calqabadee garaa bishaani figide. Rifeense ishee hunduu ibbidan gubbate. Roobiiin akkan jette, "Rifeensi koo ibbidda kanaan gubbate!Rifeense koo tokko hinhafnee! Rifeense bareedan koo!"

...

Flodhest begynte å gråte og løp mot vannet. Alt håret hennes brant opp i ilden. Flodhest gråt: "Håret mitt har brent opp i ilden! Du brente alt håret mitt! Håret mitt er borte! Det vakre, vakre håret mitt!"

Hileetiin ibddaa barbaacha dhaqxee akkan jette ibbidaan, “Deemi, yeroo Roobiin bishaan kessaa baate margaa dheedu deemitu gubbi. Milaa koo gubba dhaabate!” Ibbdis akkan jedhe, “Rakkoon hinjiru, Hileeti hiriya koo. Akkuma ati jetteh godha.”

...

Da dro Kanin for å finne Ild, og han sa: “Dra og brenn Flodhest når hun kommer ut av vannet for å spise gress. Hun tråkket på meg!” Ild svarte: “Ikke noe problem, Kanin, vennen min. Jeg skal gjøre akkurat det du ba meg om.”

Boddee, Roobiin margaa laga fagooti dheeda yeroo ibbiddi “wuussh!” qabate. Ibbiddichis refeensa Roobii gubuu calqabae.

...

Senere spiste Flodhest gress langt fra elvebredden da det plutselig sa “svish!” Ild ble til flammer. Flammene begynte å brenne håret til Flodhest.